

въ сърдцата на девойки, въ сърдцата на майки, тамъ-нейде, въ други страни страдания, които не ще изчезнатъ вече.

— Това е животътъ — заяви г-нъ Соважъ.

— Кажете по-добре, че това е смъртъта, — подзе съ смѣхъ Морисо.

Но тѣ трепнаха изплашени, чувствувайки много добре, че нѣкой идѣше задъ тѣхъ; и, като обърнаха погледа си нататъкъ, тѣ забелязаха изправени до раменетѣ си четирима души, четирима едри, въоръжени и брадати хора, облѣчени като слуги въ мундири, съ плоски фуражки на глава, които бѣха се прицелили въ тѣхъ съ пушките си.

Дветѣ вждици се изплъзнаха изъ ржцетѣ имъ и започнаха да се носятъ надолу по рѣката.

Въ нѣколко секунди тѣ бѣха заловени, понесени, хвърлени въ една лодка и прекарани на острова.

И задъ кѣщицата, която мислѣха за изоставена, тѣ забелязаха двадесетина нѣмски войници.

Нѣкакъвъ косматъ великанъ, който пушеше съ голѣма порцеланова лула, възседналъ като конь единъ столъ, ги запита на превъзходенъ френски езикъ:

— Е, господа, добра ли бѣше ловитбата?

Тогава единъ войникъ сложи предъ краката на офицера пълната съ риба мрежа, която бѣше се погрижилъ да донесе. Прусакътъ се усмихна:

— Ох-о! виждамъ, че работата не е вървѣла зле. Но тукъ се касае за друго нѣщо. Слушайте и не се смущавайте.

— За мене вие сте двама шпиони, изпратени да ме следятъ. Азъ ви залавямъ и мога да ви застрелямъ. Вие се преструвахте, че ловите риба, за да прикриете по-добре своитѣ намѣрения. Вие попаднахте въ ржцетѣ ми; толкова по-зле за васъ; това е война.

— Но понеже сте минали презъ преднитѣ постове, вие сигурно имате лозинката (парола) за връщане. Кажете ми тая лозинка и азъ ще ви освободя.